Θάνατος στὸ φασισμὸ — Λευτεριὰ στὸ λαὸ.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
16
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1944

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. Ἀριθ. φύλ. 5
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 2.000,000

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΕΣΒΟΥ ΤΗΣ ΕΝΙΑΙΑΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΝΕΩΝ (ΕΠΟΝ)

Ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴ ζωή, τὴ χαρὰ καὶ τὴ λευτεριὰ τῆς νέας γενιᾶς.

Ὁ ἀγώνας δὲν τέλειωσε

Δὲ βρωμίζουν πιὰ τὸ νησί μας τὰ γερμανοχιτλερικὰ καθάρματα. Ἀπ' τὴν Κυριακὴ εἴμαστε λεύτεροι. Δὲν κοιτοῦμε μὲ τρόμο τὰ πλάγια μας. Ἔλλειψαν οἱ νεκροφόρες τῆς Γκεστάπω καὶ τὰ μπουντρούμια της. Μάνακούφιση ρουφοῦμε τὸ λεύτερο καὶ μυρωμένο ἀγέρι τοῦ Αἰγαίου. Ἥσυχοι πιὰ κοιμόμαστε στὰ σπίτια μας. Δὲν ὑπάρχουν πιὰ γκεσταπίτες καὶ ἑλληνόφωνοι πράχτορές τους.

Οἱ πρῶτοι γκρεμοτσακίστηκαν ἀπ' τὰ χτυπήματα τῶν συμμάχων καὶ κάτω ἀπ' τοὺς τιτάνιους Ἐθνικοαπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες τῶν σκλαβωμένων λαῶν. Οἱ δεύτεροι, φαρμακερὰ φίδια, πιάστηκαν ἀπ' τὸ λαό. Ἀπ' τὸ λαὸ ποὺ χρόνια τώρα μαρτύρησε κυριολεχτικὰ στὰ χέρια τους. Ἀπ' τὸ λαό, ποὺ κλαίει ἀπαρηγόρητα τοὺς τόσους καὶ τόσους λεβέντες, ποὺ θανάτωσαν τὰ βρωμερὰ αὐτὰ καθάρματα, ποὺ τὸ αἷμα τους στοίχιωσε τὰ τσαμάκια καὶ τ' ἀδικοσκοτωμένα παιδιά του χόρτασαν τὰ ψάρια τοῦ Αἰγαίου.

Εἴμαστε λεύτεροι. Ζοῦμε. Δύσκολο νὰ τὸ πιστέψουμε. Τὰ νιάτα τοῦ νησιοῦ μας σκέφτονται σὰν ὄνειρο τὶς μοῦρες μέρες, ποὺ πέρασαν. Μὰ καὶ μὲ περηφάνια ἀνείπωτη καμαρώνουν τὴ Λευτεριά. Εἶναι καὶ δικό τους ἔργο. Ἀγωνίστηκαν κρυφὰ καὶ φανερὰ στὶς μαῦρες μέρες τῆς σκλαβιᾶς γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας, μὲ αἱματηρὲς διαδηλώσεις καὶ ἀπεργίες.

Ἀγωνίστηκανἐνάντια στὴν κλεψιά, ἐνάντια στὴν ὁμηρία, στὸν ἐξανδραποδισμό, ἐνάντια στὴν πολιτικὴ ἐπιστράτευση καὶ στὸ θάνατο. Οἱ νέοι μας μὲ τοὺς ἀγῶνες τους γλύτωσαν ἀπ' τὰ βρωμερὰ χέρια τοῦ καταχτητῆ. Γιορτάζουν τὴ Νίκη τους. Πίστεψαν πιὰ πὼς μονάχα μὲ τὴ δουλιὰ καὶ τὴν ὀργανωμένη πάλη καταχτιέται ἡ ζωή. Τὸ βλέπουμε στὸ πρόσωπό τους. Εἶναι ζωγραφισμένη ἡ αἰσιοδοξία κι ἡ πίστη γιὰ τὴν τελικὴ κι ὁλοκληρωτικὴ νίκη τοῦ λαοῦ. Γιατὶ ἂν ὁ καταχτητὴς διώχτηκε ἀπ' τὸ νησί μας, δὲ θὰ πεῖ πὼς ὁλοκληρώσαμε τὴ λευτεριά. Ἡ πατρίδα μας ἀκόμα σπαράζει. Ἄγριος ἀγώνας γίνεται στὰ βουνὰ καὶ στὶς πόλεις. Τἀδέρφια μας στὴν ἄλλην Ἑλλάδα χτυποῦνται ἀκόμα μὲ τοὺς καταχτητὲς καὶ τοὺς προδότες. Ὁ φασισμὸς στὸ γκρέμισμά του θέλει νὰ παρασύρει στὸ θάνατο, ὅσο μπορεῖ πιὸ πολλὰ θύματα. Ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι καμένη ἀπ' τὴν μιὰν ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη. Ἐρείπια καὶ καπνοὶ ἁπλώνουνται παντοῦ. Εἶναι γεμάτη ἀπὸ χιλιάδες μνήματα ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν, ποὺ ἔπεσαν γιὰ τὴ ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴ λευτεριὰ τῆς πατρίδας μας. Χιλιάδες σπίτια μαυροφόρεσαν. Σὲ μᾶς, ποὺ ζήσαμε πέφτει τὸ καθῆκον νὰ ξαναχτίσουμε τὴν πατρίδα μας.

Ὁ ἀγώνας μας λοιπὸν δὲν τέλειωσε. Χρειάζεται πολλή, μὰ πάρα πολλὴ δουλειά. Ἂν ὁ καταχτητὴς φασισμὸς γκρεμίστηκε, δὲ θὰ πεῖ πὼς ξεριζώθηκε ἀπ' τὸ νησί μας, ἀπ' τὴν Ἑλλάδα. Μένει ὁ ντόπιος φασισμός, ὁ πιὸ ὕπουλος, ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος κι' αὐτὸ γιατὶ κυκλοφορεῖ μὲ μάσκα. Γιατὶ τί ἄλλο ἀπὸ φασίστες εἶνε αὐτοί, ποὺ μέχρι χτὲς ἦταν συνεταῖροι καὶ φίλοι τῶν Γερμανῶν; Γιατὶ τί ἄλλο ἀπὸ φασίστες εἶναι ὅλοι αὐτοὶ ποὺ σὰν σκουλήκια στὸ σκοτάδι δουλεύουν καὶ μιλοῦν ἐνάντια στὶς ἐθνικοαπελευθερωτικές μας ὀργανώσεις, ἐνάντια στοὺς τίμιους ἀγωνιστὲς τοῦ λαοῦ, ποὺ πότισαν μὲ τὸαῖμα τους τὸ δέντρο τῆς λευτεριᾶς μας; Τί εἶναι ὅλοι αὐτοὶ ποὺ γλεντοκοποῦσαν μὲ τοὺς Γερμανοὺς, ὅταν οἱ νέοι μας κυνηγιόνταν νὰ πιαστοῦν ὅμηροι ἢ ἐργάτες κι οἱ κοπέλλες μας νὰ συρθοῦν πόρνες ἀπ' τὴν πεῖνα καὶ τὴν ἀνάγκη; Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶναι, ποὺ πρὶν λίγα χρόνια στήριξαν τὴ βασιλομεταξικὴ δικτατορία, αὐτοὶ εἶναι ποὺ ἀπ' τὸ 1936 μὲ τὸ Μεταξᾶ ξαπόλυσαν τὴ βία καὶ τὴν τρομοκρατία τὴν κλεψιὰ καὶ τὴν ἐκμετάλλευση, τὴν ἐκπόρνευση τῆς συνείδησης καὶ τὸ χαφιεδισμό, τὰ φασιστικὰ τάγματα ἐργασίας καὶ τὴν Ε. Ο. Ν. Εἶν' αὐτοὶ ποὺ ἔσβησαν τὴ χαρὰ καὶ τὸ χαμόγελο ἀπ' τὰ χείλια τῶν νέων μας, ποὺ τοὺς κρατοῦσαν σκόπιμα ἀμόρφωτους, ποὺ τοὺς ἐκμεταλλεύονταν μέχρι τὸ μεδούλι. Εἶναι οἱ ἴδιοι, ποὺ ἔστησαν γιὰ ἰδανικὸ τὸ μίσος γιὰ τ' ἀδέρφια τους καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους λαούς. Εἶναι οἱ δασκάλοι τοῦ πιὸ ἄγριου σωβινισμοῦ καὶ τῆς μεγάλης ἰδέας. Φασίστες εἶναι αὐτοὶ ποὺ καὶ τώρα μὲ χίλια στολίδια θὰ παρουσιαστοῦν νὰ θαμπώσουν τὸν κόσμο. Θὰ τοὺς δοῦμε μὲ μεγάλες ἰδέες, θὰ τοὺς δοῦμε καὶ μὲ σοσιαλιστικὰ συνθήματα. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ, εἶναι ἐχθροὶ τῆς νεολαίας μας. Ἕνας εἶναι ὁ σκοπός τους: νὰ κρατήσουν τὰ στομάχια ἀδειανά, νὰ θολώσουν τὸ μυαλό, νὰ κλείσουν τὰ μάτια, νὰ χτυποῦν στὴν καρδιὰ δηλητήριο.

Ὁ ἀγώνας δὲν τέλειωσε. Κι' ἂν ἔφυγαν οἱ καταχτητὲς φασίστες ἀπὸ τὸ νησί μας, ἄφησαν ὅμως ντόπιους κρυφοὺς καὶ φανεροὺς. Αὐτούς, ποὺ θάγωνιστοῦν νὰ ξεγελάσουν τὸ λαὸ καὶ τοὺς νέους μὲ ὄμορφα λόγια μὲ τὴν ὑπόσχεση μιᾶς εὔκολης ζωῆς. Αὐτὸ γιὰ τοὺς νέους μας, ποὺ ἀκόμα οἱ βαριὲς ἁλυσίδες τῆς σκλαβιᾶς δὲν ἔσπασαν, γιὰ τὶς νέες, ποὺ στενάζουν κάτω ἀπὸ τὴ διπλοσκλαβιά τους, εἶναι μιὰ συχαμερὴ κι' ἀδιάντροπη ψευτιά, γιατὶ βαρέθηκαν νὰ κοῦν ὁμορφοστολισμένα ψέματα, βαρέθηκαν νὰ γλύφουν ξεροκόμματα. Ξέρουν πιὰ πὼς μάγώνα θὰ γεμίσει ἡ ἀδιανή τους ζωή, μάγώνα θὰποχτήσουν οἰκονομικὴ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία, μάγώνα θὰ καταχτήσουν μιὰ χαρούμενη κι' εὐτυχισμένη ζωὴ καὶ ὄχι μιὰ ζωὴ χαφιέ, χωροφύλακα καὶ ζητιάνου.

Νέοι καὶ νέες τοῦ νησιοῦ μας ὁ ἀγώνας δὲν τέλειωσε ἀκόμα. Οἱ ἁλυσίδες μας δὲν ἔσπασαν. Δὲ χορτάσαμε, δὲ χαρήκαμε δὲ μορφωθήκαμε. Γι' αὐτὸ καινούργιοι ἀγῶνες ἀνοίγουνται μπροστά μας; νὰ κρατήσουμε στὰ χέρια μας γερὰ τὴ λευτεριὰ καὶ νὰ τῆς δόσουμε περιεχόμενο. Νὰ γωνιστοῦμε γιὰ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Θέλουμε τοὺς νέους χορτάτους καὶ ξέγνοιαστους, μορφωμένους καὶ χαρούμενους.

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ

Μετρᾶμε τὶς στιγμές, τὶς ὧρε τῆς λεύτερής μας ζωῆς. Ἡ χαρὰ πάντα ὄμοια σ' ἔνταση φωτίζει τὰ πρόσωπα ὅλου τοῦ κόσμου, ἀνέκφραστη μὲ λόγια. Ἡ τρίτη μέρα τῆς λευτεριᾶς μας, ἡ μέρα τῆς πανηγυρικῆς δοξολογίας γιὰ τὸ μεγάλο περιστατικὸ βρίσκει τὶ ψυχές μας ἑτοιμασμένες νὰ δεχτοῦν νέες συγκινήσεις.

Στὶς 8 π. μ. τὸ μικρόφωνο τοῦ Δημαρχείου ἀναγγέλει τὸ γιορτασμὸ τῆς λευτεριᾶς μας μὲ δοξολογία. Ἡ μικρή μας πόλη ξαναπαίρνει τὴ χαμένη χαρούμενη γιορταστική της ὄψη. Ὁ κόσμος πηγαινοέρχεται λαφρυὰ μέσα στοὺς δρόμους, ἀπαλλαγμένος πιὰ ἀπ' τὸν τρομερὸ βραχνὰ τῆς σκλαβιᾶς, ποὺ τοῦ στεροῦσε τὸ κέφι, τοῦ σκέπαζε μὲ θλίψη τὴ ψυχή Οἱ συμμαχικὲς σημαῖες κυματίζουν ἀδερφωμένε, περήφανε γιὰ τὴ νίκη τους. Μέσα στὶς πτυχές της κάθε μιὰ ζωντανεύει γιγάντια ἀνδραγαθήματα.

Στὶς 9 π. μ. ὁ κόσμος εἶχε πλημμυρίσει τὸν ἅγιο Θαράπη καὶ τὸ προαύλιο, παράθυρα καὶ μπαλκόνια. Ἡ ἐκκλησιὰ ἀσφυκτικὰ γεμάτη δὲ μοιάζει σὰν ἄλλοτες σήμερα. Μιὰ ἐπίσημη πνοὴ φυσᾶ στὴν κάθε γωνιά της. Ἄντρες, γυναῖκες, παιδιὰ καὶ γέροι μὲ βαθειὰ συγκίνηση παρακολουθοῦν τὴν τελετή. Ζοῦν ἐπὶ τέλους τὴ μεγάλη στιγμή, ποὺ μέσα στὴ μάβρη σκλαβιά του ὀνειρεύτηκαν τριάμισυ χρόνια. Οἱ καρδιὲς χτυπᾶν πιδδυνατὰ ὅταν κλείνοντας τὴ δοξολογία ὁ πρωτοσύγγελος μίλησε γιὰ τὴ σημασία τῆς μέρας. Ὁ λόγος του σύντομος καὶ συγκινητικὸς ἔσβυσε μέσα στὰ φρενιασμένα χειροκροτήματα τοῦ λαοῦ. Ζητωκραυγάζει ὁ λαὸς γι' αὐτοὺς ποὺ προετοίμασαν τὴ μεγάλη μέρα τῆς Κυριακῆς, τῆς Κυριακῆς ποὺ ἡ αὐγή της μᾶς βρεκε λεύτερους κι' εὐτυχισμένους. Ζητωκραυγάζει γιὰ ἔσους δούλεψαν γιὰ νὰ τῆς χαρίσουν τὸ δικαίωμα νὰ ζῆ καὶ νὰ σκέφτεται λεύτερα κι' ἀνθρωπινὰ γιὰ τὴ ζωή.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὅλοι μαζὶ μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸ σεβασμιώτατο καὶ τὸν κ. Νομάρχη, ἁπλᾶ χωρὶς ἐπιδείξεις, ἀρχὲς καὶ λαὸς ἀνάμιχτα τραβοῦν γιὰ τὸ Δημαρχεῖο.

Ἡ πλατεῖα κι' ὁ παραλιακὸς

(Ἡ συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Ἔρημ' οἱ δρόμοι. Κλειστὰ τὰ σπίτια. Ὥρα θανάτου.
Ἥλιος ἀκόμα. Μὰ ἡ πολιτεία ἀνταριασμένη
μέσα στὸ βρόχο τοῦ τρομοκράτη κοντανασαίνει
στὰ πεζοδρόμιά της ἀργοξεραίνονται λίμνες αἱμάτου.

Βαρὺς ὁ ἀέρας καὶ μολεμένος χνῶτο προδότη
οἱ συστοιχίες σφιγμένων γρόθων μὲς στὸ σκοτάδι
σωρεύουν μῖσος στῆς σκλάβας πόλης τὸν μαῦρον ἅδη:
Ἄλλο δὲν παίρνει! Φωτιά, τσεκούρι! —Ἔμπρὸς πατριώτη.

Τῶν Κρεμασμένων μας τ' ἄσπρα μάτια δείχνουν τὸ δρόμο:
πάνω στὴν ἄσφαλτο γλυστράει καὶ φεύγει σκιά, βολίδα
μέσα στὸ χέρι, τοῦ σκλάβου ἡ γλῶσσα: χερομβοβίδα
τὸ βροντερό της σκορπάει μήνυμα: ΤΡΟΜΟ ΣΤΟΝ ΤΡΟΜΟ!

Ὅσα σοῦ ἁρπάξανε παιδιά σου, ὦ πόλη σκλάβα μου μάννα
ὦ ἐσὺ πατρίδα μου σκοτεινιασμένη κι' ὀρφανεμένη
μέσα στὸ αἷμα μου ἡ προσταγή σου ἡ θυμωμένη,
πύρινη γλῶσσα τῆς ἅγιας ὥρας—βροντάει καμπάνα.

Γιὰ κάθε τέκνο μου σκοτωμένο—δέκα σκουλίκια!
γιὰ τὰ σφαγμένα, τὰ κρεμασμένα φτωχὰ παιδιά μου,
γιὰ κάθε φύτρο ποὺ μοῦ ξερίζωσαν ἀπ' τὴν καρδιά μου
φωτιὰ νὰ πέσει καὶ νὰ τοὺς κάψει ἅγια καὶ δίκια!

Χτυπᾶτε ἀλύπητα! Τ' ὁπλισμένο σας ἅγιο χέρι
τὸ ξένο φίδι, τὴν ντόπιαν ὄχεντρ' ἂς ξεριζώνει.
Ὁ Λαοσίφουνας τῆς Δικαιοσύνης τ' ἅρματα ζώνει.
—Ὁλόρθοι ὅλοι! φωτιά, τσεκούρι, γροθιά, μαχαίρι!

ΑΠ. ΣΠΗΛΙΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΔΕΣΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Μὲ ἀπόφαση τῆς Γραμματείας Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἱδρύθηκαν δυὸ παιδαγωγικὰ φροντιστήρια ποὺ λειτούργησαν ἀπ' τὶς 5 Ἰούλη ὡς τὶς 10 Σεπτέμβρη 1944. Σκοπὸς τῶν φροντιστηρίων αὐτῶν ἦταν ὁ καταρτισμὸς προσωρινῶν δασκάλων γιὰ τὰ σχολειά.

Στὰ φροντιστήρια αὐτὰ φοίτησαν διορισμένοι προσωρινοὶ δασκάλοι ποὺ δὲν εἶχαν παιδαγωγικὴ μόρφωση καὶ νέοι καὶ νέες τελειόφοιτοι Γυμνασίου, ποὺ ἐπιθυμοῦσαν νὰ διοριστοῦν προσωρινοὶ δασκάλοι στὰ δημοτικὰ σχολειὰ τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας. Φοίτησαν 200 περίπουσπουδαστές. Ἀκόμα καὶ μέσα στοὺς καπνοὺς καὶ στὶς φλόγες τῆς μάχης ἡ Λαϊκὴ κυβέρνηση δὲ ξέχασε τὴ νέα γενιά.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

Εἶναι μιὰ βδομάδα τώρα ποὺ καίγεται τὸ δάσος τῆς Καλλονῆς. Τοῦ κάκου οἱ χωρικοὶ τῶν κοντινῶν χωριῶν προσπαθοῦν νὰ σβύσουν τὴν πυρκαιά. Ἡ φωτιὰ δὲν ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ ἁπλώνει ὅλο καὶ περισσότερο. Φαίνεται πὼς θὰ καταστραφεῖ μεγάλη περιοχή

Νὰ πιάσει φωτιὰ ἕνα δάσος δὲν εἶναι δύσκολη δουλειά. Ἕνα σπίρτο ἢ ἕνα τσιγάρο στὰ φρύγανα εἶναι ἀρκετό. Πολλὲς φορὲς ὁ φταίχτης γιὰ τὸ κακὸ δὲν ὑπάρχει· τὸ καλοκαῖρι δηλ. στὶς μεγάλες ζέστες, τὰ κλαδιὰ τῶν πεύκων τρίβονται τὸνα πάνω στ' ἄλλο καὶ καθὼς ἔχουν μέσα τους ρετσίνα ἀνάβουν εὔκολα. Στὶς περισσότερες ὅμως περιπτώσεις ὑπαίτιοι εἶναι μερικοὶ στενοκέφαλοι καὶ ἀσυνείδητοι κτηνοτρόφοι ποὺ ἀστοχώντας τὴν ὠφέλεια τοῦ δάσους τὸ καταστρέφουν γιὰ νὰ δημιουργήσουν βοσκές. Θυσιάζουν δηλ. τὸ κοινὸ καλὸ μπροστὰ στὴ προσωπική ὠφέλεια.

Γι' αὐτοὺς ἡ δασικὴ ὑπηρεσία ποὺ θὰ ὑπάγεται μελλοντικὰ στὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση, πρέπει νὰ εἶναι πολὺ αὐστηρή. Γιατὶ τὰ δάση καὶ ἀπὸ ἄποψη ἐθνικοῦ πλούτου καὶ ἀπὸ ἄποψη ὑγείας ἔχουν μεγάλη σημασία. Ὁ ἐμπρησμὸς δάσους εἶναι πράξη καθαρὰ ἀντεθνική καὶ ἐγκληματική.

Η ΑΓΟΡΑ Ν' ΑΝΟΙΞΗ

Οἱ γερμανοὶ φύγανε. Καθένας θὰ περίμενε ν' ἀλλάξει ριζικὰ ἡ ζωή, οἱ τρόποι τῆς σκέψης καὶ οἱ ἐπιδιώξεις τοῦ καθενός. Θὰ περίμενε κανεὶς νὰ δεῖ, ὅτι κεῖνοι ποὺ ἔχουν τρόφιμα καὶ εἴδη πρώτης ἀνάγκης θὰ συνέρχουνταν, θὰ βλέπανε τὴ μεγάλη πεῖνα τοῦ λαοῦ καὶ τὴ γύμνια του καὶ θ' ἀναθεωροῦσαν τὴ στάση τους.

Οἱ μεγαλομαυραγορίτες, αὐτοὶ οἱ συνέταιροι τῶν γερμανοφασιστῶν, πρέπει νὰ νοιώσουν καλὰ πὼς δὲ μποροῦν νὰ παίζουν μὲ τὸ λαό.

Ἀνάγκη ἐπιταχτικὴ εἶναι ν' ἀνείξει ἡ ἀγορὰ δηλ. νὰ πουλιοῦνται τρόφιμα φτηνά. Δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ πλουτίσει ρουφώντας τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ καὶ νὰ τοῦ στερεῖ τὴ ζωὴ κρύβοντας τὰ τρόφιμα γιὰ νὰ κερδοσκοπήσει σὲ βάρος του.

ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ

Ἡ ἀγορὰ παρουσιάζει μιὰ παρδαλὴ κατάσταση στὶς τιμές. Ὁ κάθε ἔμπορος πουλᾶ ὅπως τοῦ καπνίσει χωρὶς νὰ παίρνει σὰ βάση τίποτα. Ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ ζήτησης κυβερνᾶ κατὰ τὸν πιὸ ἄσχημο τρόπο.

Εἶναι μιὰ κατάσταση ποὺ πρέπει νὰ τελειώσει. Ἀπ' τὴ μιὰ ἔχουμε πετύχει ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς λευτεριᾶς μας μιὰ παραδειγματικὴ τάξη σ' ὅλο τὸ νησί κι' ἀπ' τὴν ἄλλη πολλοὶ ἐξακολουθοῦν τὴ παλιά τους ταχτική, νὰ κερδοσκοποῦν σὲ βάρος τοῦ λαοῦ. Σ' αὐτὸ πρέπει νὰ μπεῖ τελεία καὶ παῦλα.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΜΕ ΜΑΣΚΑ

Αὐτὲς τὶς μέρες ἄρχισε ἕνα ἀντιδραστικὸ φασιστικὸ καλαντάρι. Διάφορα κρυπτοφασιστικὰ ὑποκείμενα ἄρχισαν νὰ καλλιεργοῦν μέσα στὸ λαὸ καταχτητικὲς βλέψεις γιὰ μιὰ «μεγάλη Ἑλλάδα» μὲ ἀποικίες στὴν Ἀφρική.

Εἶναι τὰ ἴδια γνωστὰ ὑποκείμενα καὶ ἐξυπηρετοῦν τοὺς δολοφόνους τοῦ λαοῦ. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι, μὲ ἄλλη μάσκα ὅμως, ποὺ μᾶς συμβούλευαν μὲ τὴν ἀδιαφορία τους ἢ μὲ τὴν ἐνεργητική τους θέση νὰ ταχτοῦμε μὲ τοὺς καταχτητὲς ἢ παθητικὰ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίζουμε γιὰ νὰ πάρουμε τὴν εὔνοιά τους κι' ἔνσι νὰ μᾶς δωρίσουν λαγοὺς μὲ πετραχείλια.

Ἡ «μεγάλη ἰδέα» εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ ἑλληνικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ὅπως καὶ σύνθημα τοῦ γερμανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἤτανὸ«ζωτικὸς χῶρος».

Ἡ «μεγάλη ἰδέα» ἔχει σὰν πολιτική της τὸ σκλάβωμα ἀπὸ μᾶς ξένων λαῶν. Περάσαμε ἀπ' τὴ σκλαβιὰ καὶ ξέρουμε τί θὰ πεῖ.

Ἐμεῖς θέλουμε νἄμαστε λεύτεροι μέσα στὰ ἐθνικά μας σύνορα καὶ νὰ μὴν εἶναι σκλαβωμένος κανένας λαὸς γιατὶ τὸ μοίρασμα τοῦ κόσμου σὲ σφαῖρες ἐκμετάλλευσης κεντρίζει τὴν ὄρεξη τῶν ἄλλων γιὰ ξαναμοίρασμα.

Δοκιμάσαμε νὰ καλυτερέψουμε τὴ ζωή μας καὶ παρασυρθήκαμε, μὲ καταχτητικοὺς πολέμους, τὸ 1918 στὴν Οὐκρανία καὶ τὸ 19 στὴ Μικρὰ Ἀσία. Τί κερδίσαμε; Χιλιάδες σκοτωμένους καὶ τραυματίες, πεῖνα, προσφυγιά, αἰχμαλωσία κι' ἀνεργία Τὸ «Κράτος» ὅμως ξόφλησε φτηνὰ τὸ χρέος του στὰ θύματα: 150—300 δρ. τὸ μῆνα.

Χιλιάδες χάσανε τὶς δουλειές τους, χιλιάδες βρήκανε τὰ σπίτια τους βουτηγμένα στὴν πεῖνα, στὴν πορνεία καὶ στὴν ἐγκατάλειψη, χιλιάδες νέοι χάσανε τὴ σπουδή τους.

Καὶ τώρα τελευταία ποὺ ὁ λαὸς ἔκανε τὸν ὑπέροχό του ἀγώνα στὰ Ἀλβανικὰ βουνά, οἱ οἰκογένειες τῶν θυμάτων δώσανε στὸ βωμὸ τῆς πατρίδας τὴν τιμή τους. Γιατὶ ἀπ' τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ κράτους πόρνεψαν οἱ γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια των γιὰ νὰ ζήσουν οἱ οἰκογένειές των. Οἱ τραυματίες γυρνᾶνε πεινασμένοι, ξεσχισμένοι κι' ἀδέκαροι. Οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι χάσανε τὶς θέσεις τους. Οἱ ἀγρότες ἄφησαν ἀκαλλιέργητα τὰ χωράφια τους. Κι' ἔτσι ἡ πεῖνα ἦταν μεγαλύτερη. Αὐτὰ κερδίζει ὁ λαὸς κι' αὐτὰ χάνει. Γι' αὐτὸ μεῖς ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση τῶν λαῶν, δηλαδή, ὁ κάθε λαὸς λεύτερος κι' ἀνεξάρτητος νὰ ρυθμίζει τὰ ἐσωτερικά του ζητήματα. ***Ζητᾶμε μιὰ συνεργασία ὅλων τῶν κρατῶν πάνω στὸ πνεῦμα ὅμως τῆς αὐτοδιάθεσης καὶ τῆς συναδέλφωσης τῶν λαῶν.***

Μὲ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοδιάθεσης ζητᾶμε τὶς περιοχὲς ποὺ στὴν πλειοψηφία τους κατοικοῦνται ἀπὸ Ἕλληνες καὶ μιὰ στρατηγικὴ διαρρύθμιση στὰ βόρεια σύνορα.

Βροντοφωνάζουμε. Δὲ θέλουμε καταχτήσεις καὶ πολέμους. Δὲ θέλουμε τὴ σκλαβιὰ οὔτε γιὰ μᾶς οὔτε γιὰ τοὺς ἄλλους λαούς. Σύνθημα μας εἶναι: δίκαιη κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν στὴ χώρα μας καὶ νὰ λείψει ἡ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο.

Τὴ «μεγάλη ἰδέα» τὴ θέλουν οἱ ἐκμεταλλευτές μας γιὰ νὰ στρέψουν τὸ λαὸ ἀπ' τὸ σωστὸ δρόμο τῆς πάλης ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση καὶ νὰ τὸν σπρώξουν στὴν κατάχτηση ἄλλων λαῶν, ποὺ τελικὰ θὰ ὠφεληθοῦν ἀπ' αὐτὴ μονάχα αὐτοί.

Τὸ σύνθημα τοῦ χιτλεροφασισμοῦ γιὰ «Ζωτικὸ χῶρο» τὸ πῆραν οἱ Ἕλληνες κρυπτοφασίστες καὶ τὸκαναν «μεγάλη Ἑλλάδα».

ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ

= Τὴν περασμένη Δευτέρα ἦρταν στὴν πόλη μας ἀγγλοέλληνες κομάντος. Ἡ Ε.Π.Ο.Ν. τοὺς δέχτηκε στὴ «Φέμινα» μὲ μιὰ μικρὴ γιορτὴ ποὺ ἔκανε γιὰ νὰ τιμήσει τοὺς ξένους. Ὁ κ. Δημ. Ὀρπόπουλος, ἕλληνας ἀξιωματικὸς τῶν κομάντος, μίλησε συγκινημένος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση μας καὶ φανέρωσε τὴ μεγάλη του ἐχτίμηση γιὰ τὶς ἀπελευθερωτικὲς ὀργανώσεις ποὺ τόσο τέλεια, ὅπως φαίνεται, βούλεψαν τὶς μαῦρες μέρες τῆς σκλαβιᾶς. Ἀπαντῶντας σ' αὐτὰ ἡ συναγωνίστρια Μ. Ζωγράφου λέγει πὼς ἡ νεολαία κι' ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδας θὰ πολεμήσει γιὰ τὴ κατάχτηση τῆς πλέριας λευτεριᾶς του.

Τὴ μικρὴ γιορτὴ στόλισε μὲ τὰ τραγούδια της ἡ χορωδία τοῦ ΦΟΜ.

= Τὴν Πέμτη ἦρτε στὴν πόλη μας ἡ Ἀμερικανίδα δα Κόξ μὲ τὴ συνοδεία της. Ἡ ΕΠΟΝ δεξιώθηκε τοὺς ξένους στὸ «Βερτίζ». Στὴ δεξίωση ἦταν ὁ Νομάρχης, ὁ Γ. Γραμματεὺς τοῦ ΕΑΜ, ὁ Δήμαρχος, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς ΕΑΜ Ἐλευθ. Ἑλλάδος κι' οἱ ἀγγλοέλληνες κομάντος.

Ὁ συναγωνιστὴς Ραπίτης εἶπε στοὺς ξένους τὰ παρακάτω.

«Χαρούμενοι σαὐτὴ τὴ μικρὴ μας γιορτή, ποὺ γιὰ σᾶς ὀργανώσαμε ἀπὸ μέρος τῆς Λεσβιακῆς νεολαίας ἀπὸ μέρος τῆς ΕΠΟΝ σᾶς ἀπευθύνουμε τὸ καλῶς ὁρίσατε. Συναγωνιστὲς καὶ συμπολεμιστὲς κι' ἀδέρφια μας δεμένοι ἄλυτα μὲ τὸ μεγάλο ὀρκο τοῦ αἵματος, ἑνωμένοι στὸ μεγάλο κοινὸν ἀγῶνα μας κι' ἀδερφωμένοι στὸ ἰδανικὸ τῆς λευτεριᾶς σᾶς χαιρετοῦμε.

»Ἀπ' αὐτὴ τὴ μικρὴ γωνιὰ τῆς πατρίδας μας, τῆς σκλαβωμένης Ἑλλάδας μας, τῆς πατρίδας μὲ τὰ δεμένα χέρια καὶ τὴ λεύτερη ψυχή, ἀπ' αὐτὴ τὴ μικρὴ γωνιὰ τῆς πατρίδας μας ποδχε τὸν εὐτυχισμένο κλῆρο πρώτη νὰ δεχτεῖ τῆς Λευτεριᾶς τὸ χαμόγελο, σᾶς χαιρετᾶ καὶ σᾶς καλωσορίζει ἡ ἑλληνικὴ ψυχή.

»Λεύτεροι καὶ περήφανοι καὶ χαρούμενοι μέσα στὴ χαρὰ τῆς Λευτεριᾶς μας, τῆς Λευτεριᾶς ποὺ μὲ τὸ αἷμα μας καταχτήσαμε καὶ μὲ τὸ αἷμα μας θὰ φυλάξουμε καὶ θὰ κρατήσουμε, μέσα στὴ χαρὰ τῆς Λευτεριᾶς μας χαρούμενοι καὶ περίφανοι κραυγάζουμε.

Ζήτω ἡ λευτεριά.

Ζήτω ἡ Ἑλλάδα.

Ζήτω ἡ ἀνίκητη Συμμαχία.

Ἡ δ)νὶς Κόξ ἀπαντώντας λέγει πὼς εἶναι συγκινημένη ἀπ' τὴν ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔγινε καὶ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ μὲ τὸν ὁποῖο εἶναι ποτισμένα τὰ ὀργανωμένα ἑλληνικὰ νειᾶτα. Τελειώνοντας λέγει πὼς ἕνας λαὸς σὰν τὸν ἑλληνικὸ ποὺ πολεμᾶ ἔτσι γιὰ τὴ λευτεριά του ἀξίζει κάθε ὑποστήριξη.

Ὁ Νομάρχης μας εὐχαριστεῖ μὲ λίγα ἁπλὰ ἀλλὰ ζουμερὰ λόγια.

Ἡ δεξίωση τέλειωσε στὶς 9 τὸ βράδυ μὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγές.

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΟΝ ΑΥΡΙΟ ΤΟ ΑΠΟΓΕΜΑ ΣΤΟΝ "ΟΡΦΕΑ,,

ΤΟ ΒΟΣΤΑΝΕΙΟ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΛΑΪΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Τὸ Βοστάνειο, οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς μὲ τεράστια περιουσία, ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ φαντάζει σήμερα στὰ μάτια τοῦ κόσμου, σὰ μιὰ χρεωκοπημένη ἐπιχείρηση. Ἡ φτώχεια του εἶναι τόση ὥστε δὲ μπορεῖ ν' ἀνταποκριθεῖ στὶς πιὸ στοιχειώδικες ὑποχρεώσεις του. Ἡ ἀνάθεση τῆς διαχείρισης τῶν περιβόητων...Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Μυτιλήνης ἀπὸ τὸ Δεσπότη σὲ ἀνθρώπους,ποὺ δὲν εἶχαν προσόντα γιὰ μιὰ τέτοια δουλειὰ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴ διασπάθιση τῶν πόρων τοῦ Νοσοκομείου.

Ἡ ἀφροντισιὰ καὶ ἡ κακοήθεια τῶν ὑπευθύνων ἔφεραν τὴ χρεωκοπία κι' ἡ σημερινὴ νέα διεύθυνση ἀντιμετωπίζει τὸ σοβαρὸ γι' αὐτὴν πρόβλημα τῆς ἐξακολουθήσης τῆς λειτουργίας του. Ἡ τέλεια συγκέντρωση ἁρμοδιοτήτων, ποὺ εἶχε ἐφαρμόσει ἡ παλιὰ διεύθυνση, ἔκανε ἀδύνατη τὴν ἐξακρίβωση διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν, ποὺ δὲν εἶναι ἀπίθανες. Ἔπειτα κι' ἡ χρησιμοποίηση—γιὰ λόγους εὐνόητους—σὲ ὑπεύθυνες θέσεις ἀνθρώπων, ποὺ δὲν εἶχαν καμιὰ ἠθικὴ ἀρχὴ δημιούργησε μέσα στὸ Νοσοκομεῖο μιὰ κατάσταση κλεψιᾶς ἀσύστολης ποὺ ἔμεινε πάντα ἀτιμώρητη. Ἡ ἐγκληματικὴ ἐλαστικότητα στὰ κριτήρια ἐκλογῆς τοῦ προσωπικοῦ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴ πρόσληψη προσωπικοῦ ἀκατάλληλου ἠθικὰκαὶ ἐπαγγελματικά. Ὑπάρχουν βέβαια λίγες ἐξαιρέσεις ποὺ γι' αὐτὸ γίνονται πιὸ τιμητικές.

Βλέπει κανεὶς πὼς δὲν ὑπῆρχε πρόθεση ἐξυπηρέτησης τοῦ λαοῦ, ποὺ πνιγμένος καὶ ρημαγμένος ἔφτανε ἀπ' τὶς ἄκρες τοῦ νησιοῦ μπροστὰ στὶς μαρμαρένιες σκάλες τοῦ «Βοστανείου...Ἱεροῦ Νοσοκομείου» γι' αὐτὸ κατάντησαν τὰ πράγματα σὲ τέτοια χάλια καὶ λὲς πὼς ὅτι γινόταν, γινόταν ἀπὸ σνομπισμὸ ἢ συγκατάβαση.

Ἂν ρίξει κανεὶς καὶ μιὰ ματια στὸ πάτωμα ποὺ ἔμεναν οἱ πολιτισμένοι μας ξένοι θὰ ἀντιληφθεῖ εὔκολα τὸ βάρβαρο πέρασμα τους ἀπ' ἐκεῖ: τζάμια σπασμένα, τοῖχοι λερωμένοι, πόρτες χαλασμένες. Ἕνας ἀληθινὸς φασιστικός...πολιτισμός.

Ἡ κατάσταση βέβαια αὐτὴ δὲ μποροῦσε νὰ συνεχιστεῖ καὶ σήμερα. Ἡ διεύθυνση ἄλλαξε καὶ μαζὺ μ' αὐτὴν καὶ τὸ πλίνο δουλειᾶς. Μὲ τὶς προϋποθέσεις ποὺ σήμερα ὑπάρχουν θὰ γίνει μιὰ σειρὰ ἀπὸ μεταρυθμίσεις. Τὶς ἀναφέρω χωρὶς σχόλια: 1) Κατάργηση τῆς διάκρισης «ἀσθενεῖς θέσεων». Τὸ Βοστάνειο θὰ γίνει Λαϊκὸ Νοσοκομεῖο 2) Ὅλος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος τῆς πόλης μας θὰ μπορεῖ νὰ δίνει τὰ ἐπιστημονικά του φῶτα στὸ ἵδρυμα Γιὰ κανέναν λόγο τὸ Β. δὲν θὰ γίνει πιὰ τσιφλῆκι τοῦ Α ἢ Β γιατροῦ. 3) Ἵδρυση ὀδοντοϊατρικοῦ τμήματος. 4) Βελτίωση τοῦ συσσιτίου ἀσθενῶν καὶ προσωπικοῦ. 5) Αὔξηση τῶν κρεβατῶν κατὰ 40—50. 6) Ξεκαθάρισμα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοποθέτηση νέου μὲ εἰδικὴ κατάρτιση.

Ἡ πραγματοποίηση τῆς μεταρύθμισης ποὺ θὰ εἶναι σύντομη γιατὶ οἱ ὑπεύθυνοι δουλεύουν μὲ ζηλευτὴ αὐταπάρνηση θὰ χαρίσει στὸ νησί μας ἕνα ἀληθινὸ λαϊκὸ Νοσοκομεῖο ἀπὸ ὁποῖο ὁ ἄρρωστος θὰ βρεῖ ὄχι μόνο τὰ μέσα γιὰ νὰ γιατρεφτεῖ ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ παρασταθοῦν στὸν πόνο του.

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ 1η σελίδα)

δρόμος γεμίζουν γιὰ μιᾶς ἀπ' τὸ πλῆθος, ποὺ στέκεται ἀνυπόμονο ν' ἀκούσει τοὺς ὁμιλητές. Παντοῦ τοποθετημένα μικρόφωνα.

Ὁ ἡρωϊκὸς δεσπότης Καλλονῆς πρόεδρος τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ Λέσβου στέλνει πρῶτα τ' χαιρετισμό του ἀπ' τὸ δημαρχιακὸ μέγαρο στὸ Μυτιληναῖκὸ λαό. Μιλᾶ κα βγαίνει ἀπ' τὰ χείλια τοῦ ἀληθινοῦ ἱεράρχη ἡ φωνὴ τῆς ἀλήθειας.

Ὁ λαός, λέγει, εἶναι ἡ βάση τοῦ ἔθνους, εἶναι ἡ πηγὴ ἀπ' ὅπου ἀναβρύζει ὁ πλοῦτος τοῦ κράτους. Ὁ λαὸς εἶναι ὁ στρατὸς ποὺ γέμισε μὲ ἥρωες τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας. Εἶναι αὐτὸς ποὺ πότισε μὲ τὸ αἷμα του τὸ δέντρο τῆς λευτεριᾶς, εἶναι αὐτὸς ποὺ εἶχε δίκιο καὶ δὲν τὸβρισκε. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τύχει ἰδιαίτερης προσοχῆς καὶ πρόνοιας. Κι' ὅταν μιλᾶ ὁ Δεσπότης γιὰ τὸ ΕΑΜ, γι' αὐτὸ ποὺ ὁδηγεῖ τὴν Ἑλλάδα μας στὸ φῶς, οἱ καρδιὲς γεμίζουν ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴν ἀλήθεια ποὺ κλ ίναν τὰ λόγια του.

Δὲν εἶναι ὅμως μονάχα αὐτό. Ὁ ἐξώστης τοῦ Δημαρχείου στάθηκε σήμερα τὸ θριαμβευτικὸ βῆμα ὁμιλητῶν, ποὺ σκόρπισαν παλμοὺς ἔντονης συγκίνησης. Μιλοῦν μὲ τὴν πα ακάτου σειρά. Ὁ Γραμματέας τοῦ ΕΑΜ Λέσβου Ἀπ. Ἀποστόλου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κ.Κ. Βαγγέλης Γιοσμᾶς, ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ΕΑΜ λεύτερης Ἑλλάδας Π. Οἰκονόμου.

Φτωχὸς θάναι καὶ ὁ πιὸ πλούσιος σ' ἐ φραστικοὺς τρόπους σὰ θελήσει νὰ ἐκφράσει μὲ λόγια τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ κόσμου, σὰ φάνηκε στὸ βῆμα ὁ συναγωνιστὴς Νομάρχης Φριλίγκος. Πολλὴ ὥρα τ' ἀσταμάτητα χειροκροτήματα δόνησαν τὸ Λεσβιακὸ αἰθέρα. Καὶ μίλησε ὁ Νομάρχης μας γιὰ τοὺς βάρβαρους γι' αὐτοὺς ποὺ ἦρθαν μὲ γιορτὲς καὶ μὲ παράτες κι' ἔφυγαν ὕστερα μιὰ νύχτα σὰν κλέφτες—μήπως τέτοιοι μονάχα δὲν ἦταν; κυνηγημένοι ἀπ' τοὺς ἀδάμαστους στρατοὺς τῶν μεγάλων μας συμμάχων καὶ τὸν ἡρωϊκὸ ΕΛΑΣ. Ὅταν ὁ συναγωνιστὴς Ζ. Ἐλευθεριάδης Θυμήθηκε τοὺς ἡρωϊκοὺς μάρτυρες ποὺ ἔπεσαν χτυπημένοι ἀπ' τὸν ἀπάνθρωπο χιτλεροφασισμό, τὰ πλῆθη μὲ μιὰ λέξη ἐκφράσανε τὴν ἀδάμαστη θέλησή τους: ΕΚΔΙΚΗΣΗ.

Καὶ κίνησε ἔπειτα τὸ πλῆθος σοβαρὸ κι' ἐπιβλητικὸ γιὰ τὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου, τὰ τσαμάκια, τὸν τόπο ποὺ δέχτηκε ὁ αἷμα αὐτῶν ποὺ ἔπεσαν γιὰ ν' ἀναστηθεῖ ἡ Ἑλλάδα.

Στεφάνια κα αθέσανε στὴ ματωβαμμένη γῆ οἱ ἀπελευθερωτικὲς ὀργανώσεις ΕΑΜ, ΕΠΟΝ, ΕΑ, ΕΛΑΣ, ΚΚΕ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν 3 Χαλίκων Μιὰ χορωδία ποὺ πρόχειρα κείνη τὴ στιγμὴ εἶχε σχηματιστεῖ ψάλλει τὸ πένθιμο ἐμβατήριο τῶν ἀντάρτων. «Πέσατε θύματ' ἀδέρφια σεῖς...» Κι' ἐνῶ ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου παίζει τὸν Ἐθνικὸ ὕμνο ὁ ἡρωϊκὸς ΕΛΑΣ μὲ πολυβόλα ἀποδίδει τιμές.

Ἡ γαλανὴ θάλασσα τοῦ Αἰγαίου μας—αὐτὴ ποὺ εἶχε ἀγκαλιάσει μητρικὰ τὰ ματωβαμμένα κορμιὰ τῶν ἡρώων, τότε ποὺ ὁ φασισμὸς τὰ πετοῦσε σὰ ρημάδια δέχτηκε τώρα τὰ στεφάνια τῆς αἰώνιας εὐγνωμοσύνης ἑνὸς λα ὁ ποὺ ἔζησε κι' ἀγωνίστηκε μαζὶ καὶ δίπλα στοὺς ἡρωές του.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸ μαυραγορίτικο καθεστὼς ἔχει σωριαστεῖ συθέμελα. Οἱ διάφοροι μαυραγορῖτες, ποὺ μὲ τὴ βοήθεια τῶν Γερμανῶν θησαύρισαν πουλῶντας κι' ἀγοράζοντας τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ μαζώχτηκαν στὰ θολάμια τους, παράτησαν τὶς λοβιτοῦρες τους νομίζοντας πὼς ἔτσι θὰ ξεφύγουν τὴν ὀργὴ τοῦ κόσμου.

Ὁ λαὸς κρατᾶ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴ ζωὴ στὰ χέρια του, καὶ μόνος του τὴ διαφεντεύει. Πέρασε πιὰ ὁ καιρὸς τῶν δωρητῶν— ποὺ ἔδιναν ἕνα κι' ἔκλεβαν δέκα. Πέρασε ὁ καιρὸς τῶν «φιλανθρώπων κυριῶν». Ὄχι πιὰ ἐλεημοσύνες.

Ἡ Λαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἐπισιτισμοῦ ποὺ σὰν πρωταρχική της ἔννοια ἔχει, πὼς νὰ δώσει φτηνὸ καὶ μπόλικο ψωμὶ στὸν κόσμο, δὲ μοιάζει σὲ τίποτα μὲ τοὺς ἄλλους λαομίσητους ὀργανισμοὺς τῶν μικροαγοραπωλησιῶν καὶ διαπραγματεύσεων, ποὺ σὰν μοναδικό τους σκοπὸ εἶχαν νὰ κολλοῦνε καινούργιες ἐτικέτες σὲ παλιὰ ἄχρηστα μπουκαλάκια. Ἡ Λ. Ἐπιτροπὴ πῆρε ἀπόφαση νὰ σπάσει αὐτὰ τ' ἄχρηστα μπουκαλάκια καὶ στὴ θέση του νὰ βάλλει ἄλλα πιὸ στέρεα. Μὲ τὶς ἐνέργειες της καὶ σύμφωνα μὲ τὴν κατεύθυνση τῆς Ὀργάνωσης συνεδριάζει καθημερινὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσει τὸ ψωμὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀπ' τὴ δεύτερη κιόλας μέρα τῆς λευτεριᾶς μας ἄρχισε ταχτικὴ διανομὴ ψωμιοῦ, 100 δρ. τὸ ἄτομο πρὸς 2.000.000 τὴν ὀκᾶ. Μοίρασε σαποῦνι. Θὰ μοιράσει ὄσπρια, λάδι, ζάχαρη καὶ γενικὰ θὰ κάνει ὅτι εἶναι βολετὸ νὰ γίνει γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν λαϊκῶν μας τάξεων.

Τὸ κατρακύλισμα τῶν τιμῶν δικαιολογεῖ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ στὶς Λαϊκὲς Ἐπιτροπές. Κι' ἂν ὑπάρχουν ἀκόμα ἐπιχειρηματίες καὶ πλούσιοι καταστηματάρχες, ποὺ νοιάζουνται πὼς θὰ καλύψουν τὰ λεφτά τους καὶ πὼς θὰ κερδοσκοπήσουν, ἂς ξέρουν, πὼς θὰ χτυπηθοῦν ἀλύπητα. Ἡ φτήνεια θ' ἀκολουθήσει ἀπ' ὅλα τὰ εἴδη μὲ τὸ ψωμὶ γιὰ μετρίδι σύγκρισης.

Ὁ λαὸς νἆναι σίγουρος πὼς δὲ θὰ τοῦ λείψει τίποτε. Ὑπάρχουν ἀποθέματα σὲ ἀποθῆκες μαυραγορητῶν ποὺ μπορεῖ κι' ἔτσι ἡ ζωὴ νὰ ἐξασφαλιστεῖ γιὰ κάμποσο καιρό. Ὅ,τι δὲν πετύχαμε μὲ κείνη τὴν ἱστορικὴ συνεδρίαση στὸ μέγαρο τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας καὶ τὴν πρωϊνὴ διαδήλωση, θὰ τὸ πετύχουμε τώρα. Οἱ ἀποθῆκες ν' ἀνοιξουν καὶ τὰ κλεψίμια νὰ δοθοῦν στοὺς νοικοκύρηδές τους.

Ἀλλὰ δὲ φτάνει μονάχα μπόλικο καὶ φτηνὸ ψωμί. Ἀνάγκη νὰ βοθεῖ καὶ δουλειά. Σήμερα ἡ μόνη λαϊκὴ τάξη ποὺ ἐργάζεται εἶναι οἱ ἀραμπατζῆδες. Οἱ ἄλλοι; Οἱ ἄλλοι δύσκολα τὰ βγάζουν πέρα κι' οἱ πιὸ πολλοὶ καθόλου. Κάθε πολίτης ποῦναι σὲ θέση νὰ ἐξασφαλίσει τὸ μερομίστι σ' ἕναν ἐργάτη ἂς μὴ διστάσει

Γερὸ μεροκάματο, φτηνὸ ψωμί, διανομὲς ποὺ θὰ γίνουν μὲ τὸ ἄνοιγμα τῶν ἀποθηκῶν, νὰ τί χρειάζεται ὁ λαός.